

vremena podlegao je ranama. Odmah posle Muratovog hapšenja, njegova porodica je napustila selo i otišla u inostranstvo.

U aprilu 2009. godine, Vrhovni sud Kosova je pravosnažno osudio Selima Krasniqija, Bedrija Zyberaja i Agrona Krasniqija, pripadnike vojne policije OVK na višegodišnje kazne zatvora, za nezakonit pritvor i nehumano postupanje prema Muratu Rustemiju i drugim pritvorenicima u zatvoru OVK u Drenovcu/Drenoc.

Izvori: BIA, *Operativna...*, 56, FHP-16913; Okružni sud u Prizrenu, K.br.8512005 (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.08.2006, FHP-33923; VSK, K.Z. 37112008, (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.04.2009, FHP-29712; SMIP, *Teroristički...*, III, 224.

Behajdin (Murteza) Allaqi

(7.04.1963, Albanac iz Prizrena/Prizren, profesor, troje dece, pripadnik OVK)

Nakon završenog Filozofskog fakulteta 1986. godine, Behajdin je počeo da radi kao profesor paralelne albanske gimnazije u Prizrenu/Prizren. Živeo je sa suprugom Lumnije i njihovo troje dece na periferiji grada, pored škole *Lek Dukagjini*. Od 1989. godine pohađao je magistarske studije u Sarajevu. Bio je sekretar Nacionalnog pokreta za oslobođenje Kosova, a 1993. godine je zbog optužbe za neprijateljsko delovanje osuđen pred sudom u Prizrenu/Prizren na dve godine i tri meseca zatvora. Pristupio je OVK čim se organizovala. Dana **11.06.1998.** godine, Behajdin je nestao pod nerazjašnjenim okolnostima na putu od štaba u **Drenovcu/Drenoc** do glavnog štaba koji se tada nalazio u *Drenici/Drenica*. Njegova sudbina ni do danas nije razjašnjena. Na listi nestalih lica MKCK, Behajdinov nestanak je registrovan pod oznakom BLG-802388-01.

Izvori: izjava M.K, FHP-18930; izjava N.N, FHP-18932; izjava N.A, FHP-35015; BIA, *Operativna...*, 25, FHP-16913; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Sadri (Sali) Thaqi

(4.12.1949, Albanac iz Kramovika/Kramovik, opština Orahovac/Rahavec, zemljoradnik, sedmoro dece)

Srpske snage su postavile punkt u Kramoviku/Kramovik, zbog čega je Sadrijeva supruga Kumrije, 14.06.1998. godine, sa četvoro dece napustila selo. U kući je ostao Sadri sa ćerkama Shahom i Almom i sinom Bekimom. Posle tri dana, **17.06.1998.** godine srpske snage su počele da granatiraju **Kramovik**. U jednom trenutku, kada je Sadri izašao u dvorište, jedna granata je eksplodirala nedaleko od njega. Geleri su ga pogodili u glavu i on je ostao na mestu mrtav. Sledećeg dana, dva sata posle ponoći, porodica je uz pomoć meštana sahranila Sadrija na seoskom groblju, gde i danas počiva.

Izvor: izjava K.T, FHP-17934.

Idriz (Avdi) Hoti

(21.02.1936, Albanac iz Đakovice/Gjakovë, zemljoradnik, petoro dece)

Idriz je bio oženjen bosanskom Muslimankom. Živeli su u Đakovici/Gjakovë. Njihova deca su živela u Švajcarskoj i Nemačkoj. Podržavao je DSK. Neutvrđenog dana u **junu ili julu 1998.** godine, Idriz je biciklom došao u posetu rođacima u rodno **Danjane/Dejnë**. Srpska vojna policija ga je zaustavila na punktu i maltretirala, optužujući ga da nosi cigarete i novac OVK. Zapretili su mu da će mu ubiti porodicu ako se sledećeg dana ne vrati istim putem. Prenoćio je u kući rođaka i sutradan oko podneva oprostio se od rođaka rekavši da ide u „zonu Ramusha Haradinaja“ da pristupi OVK. Od tada porodica ga više nije videla. Jedan rođak ga je video kako prolazi kroz Crmljane/Cermjan, koje je bilo pod kontrolom OVK. U okolini su se vodile borbe između srpskih snaga i OVK. Srpski forenzičari su otkrili Idrizovo telo 12.09.1998. godine u kanalu **Radonjičkog jezera/Liqeni i Radonjiqit**. Utvrdili su da je ubijen metkom u glavu. Srpska policija ga je sahranila na groblju u selu Piskot/Piskotë, kao NN lice. Idrizova porodica je tek u decembru 2008. godine saznala da su Idrizovi posmrtni ostaci nađeni i identifikovani. Porodica je sahranila Idrizove posmrtne ostatke 25.12.2008. godine na groblju u Đakovici/Gjakovë.